

Judikatūras krājums

Lieta C-339/14
Andreas Wittmann

(*Oberlandesgericht Nürnberg* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2006/126/EK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzišana — Aizlieguma periods — Vadītāja apliecība, ko kāda dalībvalsts izsniedz pirms aizlieguma perioda stāšanās spēkā pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī — Citas dalībvalsts atteikuma atzīt pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības derīgumu pamati

Kopsavilkums – Tiesas (desmitā palāta) 2015. gada 21. maija spriedums

Transports — Autotransports — Vadītāja apliecība — Direktīva 2006/126 — Vadītāja apliecību savstarpēja atzišana — Pagaidu aizliegums saņemt jaunu vadītāja apliecību personas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, vienlaicīgi nenosakot iepriekš šajā dalībvalstī izsniegtās vadītāja apliecības atņemšanu — Iepriekš izsniegta apliecība, kas bija atņemta jau minētā aizlieguma brīdī — Vadītāja apliecība, ko izsniedza otrā dalībvalsts, pirms bija stājies spēkā pagaidu aizlieguma periods pirmajā dalībvalstī — Pirmās dalībvalsts atteikums atzīt šīs jaunās vadītāja apliecības derīgumu — Pielaujamība

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126 11. panta 4. punkta otrā daļa*)

Direktīvas 2006/126 par vadītāju apliecībām 11. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka pasākums, ar ko personas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts, kas nevar šai personai, kura ir mehāniskā transportlīdzekļa vadītājs, atņemt tās vadītāja apliecību ar pamatojumu, ka uz viņu jau attiecas agrāks nolēmums par vadītāja apliecības atņemšanu, nosaka, ka minētajai personai katrā ziņā noteiktu laiku nevar tikt izsniegta vadītāja apliecība, ir jāuzskata par vadītāja apliecības ierobežošanu, atņemšanu uz laiku vai atņemšanu pavisam šīs tiesību normas izpratnē, kas tādējādi būtu šķērslis visu citas dalībvalsts izsniegto vadītāja apliecību derīguma atzīšanai pirms šī perioda beigām. Apstāklim, ka spriedums, ar ko tika piemērots šis pasākums, kļuva galīgs pēc vadītāja apliecības izsniegšanas otrajā valstī, šajā ziņā nav nozīmes tādēļ, ka šī apliecība tika saņemta pēc šī sprieduma pasludināšanas un ka pamati, ar ko pamatoja minētā pasākuma piemērošanu, pastāvēja attiecīgās apliecības izsniegšanas dienā.

(sal. ar 32. punktu un rezolutīvo daļu)